

Panium – Nummer toogtyve

31. december 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

Siden den 31. december 2023 har Løven af Judas stamme åbnet profetiske sandheder i en bestemt rækkefølge. Rækkefølgen kan let fastslås ved at gennemgå de artikler, som er blevet offentliggjort på Future for Americas hjemmeside. I de seneste måneder er de sandheder, som er blevet åbnet, mange og dybtgående! Rækkefølgen er ikke tilfældig; den er tilsigtet. Følgen identificerer tydeligt en målrettet, fortløbende proces, som Kristus, som Løven af Judas stamme, fuldbyrder, idet Han åbner de sidste prøvende budskaber for menigheden og derefter for verden. I Johannes' Åbenbaring tager Løven af Judas stamme bogen, som er forseglet med syv segl, og bryder seglene ét ad gangen — i rækkefølge.

Vil blive åbenbaret i deres orden

„Efter at disse syv tordener havde ladet deres røster høre, kommer påbuddet til Johannes, som det kom til Daniel, angående den lille bog: 'Besegl de ting, som de syv tordener talte.' Disse vedrører fremtidige begivenheder, som vil blive åbenbaret i deres rette orden. Daniel skal stå i sin lod ved dages ende. Johannes ser den lille bog åbnet. Da får Daniels profetier deres rette plads i den første, den anden og den tredje engels budskaber, som skal gives til verden. Åbningen af den lille bog var budskabet vedrørende tiden.“

Daniels Bog og Åbenbaringen er ét. Den ene er en profeti, den anden en åbenbaring; den ene en bog, der er forseglet, den anden en bog, der er åbnet. Johannes hørte de hemmeligheder, som tordenerne udtalte, men han fik befaling om ikke at skrive dem ned.

„Det særlige lys, som blev givet til Johannes, og som kom til udtryk i de syv tordener, var en fremstilling af begivenheder, som ville finde sted under den første og den anden engels budskaber. Det var ikke bedst for folket at kende disse ting, for deres tro måtte nødvendigvis prøves. Efter Guds orden ville de mest vidunderlige og fremskredne sandheder blive forkyndt. Den første og den anden engels budskaber skulle forkyndes, men intet yderligere lys skulle åbenbares, før disse budskaber havde udført deres særlige gerning. Dette fremstilles ved englen, som står med den ene fod på havet og forkynder med den højtideligste ed, at tiden ikke skulle være mere.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 971.

Den endelige åbenbaring af de „syv tordener“ blev åbnet efter 2023, og den åbenbarede, at de „syv tordener“ repræsenterer den første alfa-skuffelse indtil den sidste omega-skuffelse. Johannes fik ikke lov til at definere de syv tordener, for åbenbaringen af de „syv tordener“ var ikke en enkeltstående opfyldelse i historien, men en illustration af en „afgrænsning af begivenheder“, som fandt sted i milleritternes historie, og som igen ville finde sted i de sidste dage. Den fuldkomne opfyldelse blev vist for at illustrere historien fra 18. juli 2020 indtil den snart kommende søndagslov. Løven åbnede dette lys, så det kunne skinne over historien om opførelsen af de

hundrede og fireogfyrre tusindes tempel.

I den milleritiske historie repræsenterede de „syv tordener“ perioden fra 1798 til 1844, da Milleriterne fremførte „de mest vidunderlige og fremskredne sandheder“. Under udførelsen af det værk, de havde fået overdraget, blev Milleriterne prøvet. De forstod ikke fuldt ud det budskab, de forkyndte, eller den historie, de opfyldte. De sandheder, de forkyndte, var det, som søster White betegner som „fremskredne sandheder“, og som ikke skulle forstås, før den første og den anden engels budskaber havde fuldført deres værk.

Når de »syv tordener« når deres fuldkomne opfyldelse, fremstilles disse »fremtidige begivenheder« ved de tre engles budskaber i Åbenbaringen fjorten i forening med Daniels Bog. De hundrede og fireogfyrretusindes værk, som fremstilles ved »de fremtidige begivenheder« i »de syv tordener«, består i at forene Daniels Bog med de tre engle.

„Herren er ved at straffe verden for dens misgerning. Han er ved at straffe de religiøse samfund for deres forkastelse af det lys og den sandhed, som er blevet givet dem. Det store budskab, som forener den første, den anden og den tredje engels budskaber, skal gives til verden. Dette skal være tyngden i vort arbejde.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 950.

Siden den 31. december 2023 har Løven af Judas stamme været i færd med at åbne profetiske sandheder i en bestemt »rækkefølge«.

Milleritternes historie

„Der er nogle, som nu lever, der ved studiet af Daniels og Johannes’ profetier modtog stort lys fra Gud, idet de gennemgik det område, hvor særlige profetier var i færd med at blive opfyldt i deres rækkefølge. De bar tidsbudskabet frem for folket. Sandheden strålede klart som solen ved middagstid. Historiske begivenheder, der viste profetiens direkte opfyldelse, blev fremstillet for folket, og profetien blev set som en billedlig fremstilling af begivenheder, der fører frem til afslutningen på denne jords historie.“ Selected Messages, bog 2, 101, 102.

Den „orden“, hvormed Kristus har været i færd med at åbne Midnatsråbets budskab, repræsenterer „historiske begivenheder“, som viser en „direkte opfyldelse af profetien“, der leder frem til nådetidens afslutning. Den direkte opfyldelse af profetien i de sidste dage er ikke en åbenbaring af profetier, som er baseret på tid, men Palmoni anvender stadig tal til at identificere profetiens direkte opfyldelser. Tiden er ikke mere, og skønt milleritterne „bar tidens budskab“ til deres generation, er den tredje engels budskab stærkere end „tid“.

„Herren har vist mig, at den tredje engels budskab må gå ud og forkyndes for Herrens spredte børn, og at det ikke bør hænges op på tid; for tid vil aldrig mere blive en prøve. Jeg så, at nogle fik en falsk begejstring, som udsprang af at prædike tid; at den tredje engels budskab var stærkere, end tiden kan være. Jeg så, at dette budskab kan stå på sit eget grundlag, og at det ikke behøver tid for at blive styrket, og at det vil gå frem i mægtig kraft og udføre sit værk, og at det vil blive afkortet i retfærdighed.“ Experience and Views, 48.

Den rækkefølge, hvori de profetiske sandheder forsegles op, identificerer en fremadskridende historie, men den identificerer også budskabets udvikling. Den »rækkefølge«, som den fremstillede

historie repræsenterer, og ligeledes de fodspor, der viser, hvordan Løven af Judas stamme har åbnet budskabet siden den 31. december, er begge frelsesafgørende at forstå. I juli 2023 begyndte en røst i ørkenen at berede vejen for åbningen af den 31. december 2023. Derpå åbnede Løven af Judas stamme Johannes' Åbenbaring kapitel 1.

Intet andet

„De højtidelige budskaber, som er blevet givet i deres rækkefølge i Åbenbaringen, skal indtage førstepladsen i Guds folks sind. Intet andet må få lov til at optage vor opmærksomhed.“
Testimonies, bind 8, 301, 302.

Artiklerne, som begyndte i 2023, skal „indtage den første plads i Guds folks sind“.

„Alt, hvad Gud i den profetiske historie har angivet skulle opfyldes i fortiden, er blevet opfyldt, og alt det, som endnu skal komme i sin orden, vil blive det. Daniel, Guds profet, står på sin plads. Johannes står på sin plads. I Åbenbaringen har Løven af Judas stamme åbnet Daniels bog for profetiens studerende, og således står Daniel på sin plads. Han aflægger sit vidnesbyrd, det, som Herren åbenbarede for ham i syn om de store og højtidelige begivenheder, som vi må kende, idet vi står på selve tærsklen til deres opfyldelse.

"I historien og profetien skildrer Guds Ord den langvarige konflikt mellem sandhed og vildfarelse. Denne konflikt er endnu i gang. De ting, som har været, vil blive gentaget."
Selected Messages, bog 2, 109.

Tredive

Budskabet i Daniel 11, vers 40, blev forsegle op og formaliseret i 1996. Tredive år senere bliver den skjulte historie i netop det samme vers nu forsegle op i forbindelse med formaliseringen af Midnatsråbets budskab, et budskab, der består af en korrigeret ydre forudsigelse om islam i forbindelse med et korrigeret indre budskab om Midnatsråbet. Midnatsråbets budskab forkynedes før vers sekstens søndagslov, for det er ved søndagsloven, at døren lukkes i lignelsen.

Peter

Dette placerer Peter i historien om beseglingen af de hundrede fireogfyrre tusind. Peter havde et budskab, som han forkyndte i salen ovenpå, og et budskab, som han forkyndte i templet. Budskabet i salen ovenpå er lignelsens Midnatsråb, og budskabet i templet er den tredje engels høje råb. For at Peter kunne forkynde budskabet i salen ovenpå om Midnatsråbet, måtte Peters budskab først blive rettet og formaliseret. Rettelsen og formaliseringen fuldbyrdes ved at sammenføre de profetiske linjer, som Løven af Judas stamme har identificeret siden 31. december 2023.

Arbejdet er nu at formalisere Midnatsråbets budskab. Formaliseringen af budskabet er blevet forbilledliggjort ved William Miller i 1831 og ved tidsskriftet The Time of the End i 1996. Korrektionen af det budskab, som frembragte den første skuffelse den 18. juli 2020, er blevet forbilledliggjort både ved Josiah Litch og ved Samuel Snow. Det arbejde, som de hver især

udførte, “forårsagede” den “virkning”, der fulgte i kølvandet på den 11. august 1840 og i kølvandet på syvende-måned-bevægelsen. I 1840 blev budskabet bragt til hver missionsstation i verden, og i 1844 skyllede Midnatsråbets budskab hen over USA’s østkyst som en flodbølge. Menneskers arbejde “forårsagede” den “virkning”, som var Helligåndens udgydelse. 1840 gik til verden, repræsenteret ved havet, og 1844 gik til USA, repræsenteret ved jorden. Symbolet på 1840 var Kristus, der står på jorden og havet i Åbenbaringen 10, og netop dette kapitel identificerer historien fra 1840 til 1844 og fremstiller Kristus stående på jorden og havet.

I både 1840 og 1844 var justeringen af forudsigelsen en fremadrettet justering i tiden til den fuldkomne dato. Den ene var en forudsigelse om islam, og den anden en forudsigelse om lignelsen om de ti jomfruer. Den ene var ydre, og den anden var indre. 1844 omfattede også en fejltagelse i misforståelsen af helligdommen. Var helligdommen jorden, eller var den den himmelske helligdom? Misforståelsen var endog dybere end blot definitionen af helligdommen, for den udgjorde også en prøve på, om en sjæl ville følge Kristus fra det hellige til det Allerhelligste.

"Jeg så Faderen rejse sig fra tronen og i en flammende vogn gå ind i det allerhelligste inden for forhængen og sætte sig. Derpå rejste Jesus sig fra tronen, og de fleste af dem, som var bøjet ned, rejste sig med Ham. Jeg så ikke én eneste lysstråle gå fra Jesus til den skødesløse skare, efter at Han var rejst sig, og de blev efterladt i fuldkomment mørke. De, som rejste sig, da Jesus gjorde det, holdt deres øjne fæstet på Ham, idet Han forlod tronen og førte dem et lille stykke bort. Så løftede Han sin højre arm, og vi hørte Hans liflige røst sige: 'Vent her; jeg går til Min Fader for at modtage riget; hold jeres klæder uplettede, og om en liden stund vil jeg vende tilbage fra brylluppet og tage jer til Mig.' Da kom en skyvogn med hjul som flammende ild, omgivet af engle, hen til det sted, hvor Jesus var. Han steg ind i vognen og blev båret til det allerhelligste, hvor Faderen sad. Der skuede jeg Jesus, en stor Ypperstepræst, stående foran Faderen. På sømmen af Hans klædning var der en klokke og et granatæble, en klokke og et granatæble. De, som rejste sig med Jesus, sendte deres tro op til Ham i det allerhelligste og bad: 'Min Fader, giv os Din Ånd.' Da åndede Jesus på dem Helligånden. I dette åndepust var der lys, kraft og megen kærlighed, glæde og fred."

„Jeg vendte mig om for at se på skaren, som stadig var bøjet ned for tronen; de vidste ikke, at Jesus havde forladt den. Satan syntes at være ved tronen og søgte at fortsætte Guds værk. Jeg så dem se op mod tronen og bede: 'Fader, giv os Din Ånd.' Satan ville da ånde en uheldig indflydelse på dem; i den var der lys og megen kraft, men ingen sød kærlighed, glæde og fred. Satans hensigt var at holde dem bedraget og at drage Guds børn tilbage og bedrage dem.“
Early Writings, 55, 56.

Helligdommen blev identificeret som den „nøgle“, der forklarede alle de misforståelser, som blev frembragt ved misforståelsen af helligdommen. Den var den „nøgle“, der forklarede skuffelsen. I de sidste dage er „nøglen“ skuffelsen, som forklarer misforståelsen af templet.

Siden den 22. oktober 1844 er »tid ikke mere«, og fejlen i skuffelsen den 18. juli 2020 må nu rettes, men ikke i tidsmæssig henseende, for tid er ikke mere.

Og den engel, som jeg så stå på havet og på jorden, løftede sin hånd mod himlen og svor ved ham, som lever i evighedernes evigheder, som skabte himlen og det, som er i den, og jorden og

det, som er på den, og havet og det, som er i det, at der ikke skulle være tid længere; men i de dage, da den syvende engels røst høres, når han skal til at basune, da skal Guds hemmelighed fuldendes, således som han har forkyndt for sine tjenere profeterne. Åbenbaringen 10:5–7.

Stedet for den forudsigelse, som må korrigeres, er Nashville, Tennessee, og stedet kan ikke ændres, for det er ikke identificeret af Future for America, men af Ellen White, og Profetiens Ånd fejler aldrig.

”Da jeg var i Nashville, havde jeg talt til folket, og i nattens stund kom der en umådelig ildkugle direkte fra himmelen og sænkede sig over Nashville. Flammer fór ud fra den kugle som pile; huse blev fortæret; huse vaklede og styrtede sammen. Nogle af vore folk stod dér. ’Det er ganske, som vi ventede,’ sagde de, ’vi ventede dette.’ Andre vred deres hænder i angst og råbte til Gud om barmhjertighed. ’I vidste det,’ sagde de, ’I vidste, at dette ville komme, og sagde aldrig et ord for at advare os!’ Det syntes, som om de næsten ville rive dem i stykker ved tanken om, at de aldrig havde fortalt dem det eller givet dem nogen som helst advarsel.”
Manuscript 188, 1905.

Det indre spørgsmål vedrørende ildkuglerne over Nashville er, at det identificerer, at den laodikeiske syvendedagsadventisme kendte til advarselsbudskabet om Nashville, men forholdt sig tavs. Dette er det punkt i den profetiske historie, hvor „skammen“ eller „glæden“ ved midnatsråbets budskab bliver åbenbaret. Dette er det punkt, hvor de, som skal blive banneret, begynder at blive ophøjet i modsætning til dem, som da bliver bragt til skamme af dem i verden, der er fortørnede og vrede over, at den laodikeiske syvendedagsadventisme ikke gav nogen advarsel om Nashville. Den samme profetiske sondring blev fremstillet på Karmels Bjerg mellem Elias og Ba’als profeter og i historien om den anden engel i milleritternes historie, da protestanterne blev til frafaldne protestanter og begyndte deres rolle som den falske profet, idet de blev Roms døtre. I 1989 gjorde det politiske horn gennem Reagan nøjagtig det samme, blot blev Reagan ikke Roms døtre; han blev Akab og Klodevig den første, Roms elskere.

”Der blev fremstillet et syn for mig. Det var natten før sabbatten. Det var da, dette syn blev fremstillet. Jeg så ud ad vinduet, og der var en vældig ildkugle, som var kommet fra himlen, og den faldt dér, hvor de opførte bygninger med søjler; især blev søjlerne fremstillet for mig. Og det syntes, som om kuglen kom lige imod bygningen og knuste den, og de så, at den forgrenede sig, forgrenede sig, udvidede sig, og de begyndte at græde og sørge og sørge og vride deres hænder; og jeg tænkte, at nogle af vore folk stod der ved siden af og sagde: ’Ja, det er netop, hvad vi har ventet; det er netop, hvad vi har talt om; det er netop, hvad vi har talt om.’ ’Vidste I det?’ sagde folket. ’Vidste I det og fortalte os aldrig om det?’ Jeg tænkte, at der var en sådan angst i deres ansigt, en sådan angst i deres fremtræden.” Manuskrift 152; 1904.

Skuffelsen den 18. juli 2020 er „nøglen“ til at identificere det tempel, som skal løftes op som et banner. Skellet mellem to klasser af adventister er et hovedtema i den bibelske profeti. Jeremias nægtede at slutte sig til „spotternes forsamling“, og menighederne i Smyrna og Filadelfia blev begge sat i kontrast til Satans synagoge, som påstod, at de var jøder, men ikke var det. Skellet mellem de to klasser af bekendende adventister fremstilles ved den metodologi, de anvender til at studere Bibelen. Det er skellet mellem sand uddannelse og „såkaldt højere uddannelse“, som Søster

White kalder det.

Nashville er kendt som »Sydens Athen«, og den mest berømte bygning, der repræsenterer Grækenland i Nashville, er Parthenon i Centennial Park, opført i 1897 som en kopi i fuld skala af det oldgræske Parthenon. Det blev bygget for at fejre hundredåret for Tennessees optagelse som delstat i 1796 og var tiltænkt nedrevet efter fejringen. I stedet blev området omdannet til en park i 1903, og Parthenon blev genopført som en permanent bygning fra 1920 til 1931.

Navnet „Parthenon“ stammer fra det græske ord parthénos, der betyder „jomfru“ eller „ungmø“ og henviser til Athena i hendes skikkelse som den urørte, vise og krigeriske gudinde for visdom, strategi, kunst, håndværk og civilisation. Opført mellem 447–432 f.Kr. på Akropolis i Athen rummede det en kolossal chryselefantinisk statue (af guld og elfenben) af Athena, udført af billedhuggeren Fidias—og tjente i det væsentlige som hendes „hus“ eller guddommelige bolig, hvor man mente, at hun var nærværende.

Det vestlige uddannelsessystems vægt på bred viden, kritisk undersøgelse, borgerlig dannelse og den humanistiske tradition er grundlæggende forankret i oldgræsk filosofi og praksis. Uden Platons Akademi, Aristoteles' Lykeion eller den athenske paideia ville den moderne skole, sådan som vi kender den, have set meget anderledes ud.

I 1904 blev Madison-skolen grundlagt ni miles uden for Nashville. Ellen White var stiftende bestyrelsesmedlem ved den oprindelige Madison-skole (formelt Nashville Agricultural and Normal Institute og senere kendt som Madison College). Hun virkede som stiftende medlem af bestyrelsen fra dens oprettelse i 1904. Hun forblev i bestyrelsen indtil omkring 1914 (året før sin død i 1915).

Dette var den eneste bestyrelse for et college eller en institution, som hun nogen sinde gik med til at indtræde i eller tjene i. Hun begrænsede med vilje sådanne formelle stillinger i andre adventistiske organisationer, men gjorde en undtagelse for Madison på grund af dets overensstemmelse med hendes råd om uddannelse (selvunderholdende, landbrugsbaseret, missionsorienteret oplæring med vægt på Bibelen, manuelt arbejde og praktisk forberedelse til tjeneste i Syden og hinsides). Budskaberne til Nashville fra Sister White kom i 1904 og 1905, i den samme periode, hvor Madison School var ved at tage sin begyndelse, og Parthenon-udstillingen blev ændret til en permanent installation i Permanent Park. Symbolet på græsk uddannelse og himmelsk uddannelse markerede således begge deres begyndelse inden for den samme korte tidsperiode, som også var den tidsperiode, da synerne om Nashvilles ildkugler blev givet.

„I nat blev en scene fremstillet for mig. Jeg vil måske aldrig føle mig fri til at åbenbare det hele, men jeg vil åbenbare lidt.“

„Det syntes, som om en vældig ildkugle kom ned over verden og knuste store huse. Fra sted til sted lød råbet: 'Herren er kommet! Herren er kommet!' Mange var uforberedte på at møde Ham, men nogle få sagde: 'Pris Herren!'“

»Hvorfor priser I Herren?« spurgte de, over hvem den pludselige ødelæggelse var ved at komme.

»Fordi vi nu ser det, vi har ledt efter.«

“Hvis I troede, at disse ting ville komme, hvorfor fortalte I os det da ikke?” var det frygtelige svar. “Vi vidste ikke noget om disse ting. Hvorfor lod I os blive i uvidenhed? I har set os igen og igen; hvorfor lærte I os da ikke at kende og fortalte os om den kommende dom, og at vi må tjene Gud, for at vi ikke skal gå fortabt? Nu er vi fortabte!” Manuskript 102, 1904.

Konteksten for Nashville-budskaberne blev geografisk placeret inden for en åndelig ramme af sand eller falsk uddannelse. En uddannelse, som bereder en sjæl til at være borger i enten himlen eller jorden. Der findes ingen henvisning til islam i Søster Whites syner om Nashville, så hvad skulle retfærdiggøre at knytte islam til synet af ildkugler over Nashville? Hvordan skulle en korrektion af Nashville-budskabet fra 2020 stemme overens med Josiah Litchs og Samuel Snows arbejde? Deres korrektioner blev foretaget, da de erkendte, at det samme bevismateriale, som havde ført til den første forudsigelse, var det bevismateriale, der stadfæstede den korrigerede forudsigelse.

Beviset for islam blev fastslået længe før, det blev forbundet med Nashvilles advarselsbudskab. Islams budskab er direkte knyttet til den tredje engels budskab. Dette forhold illustreres gennem flere bibelske vidner. Den tredje engels advarsel repræsenterer en advarsel om mærket på kongen af nordens myndighed, og islams advarsel repræsenteres ved advarslen fra Østens børn.

Men efterretninger fra øst og fra nord skal forfærde ham; derfor skal han drage ud i stor vrede for at ødelægge og fuldstændigt gøre det af med mange. Daniel 11:44.

Den tredje engel trådte ind i historien den 22. oktober 1844, da den syvende basun begyndte at lyde. Den syvende basun er også islams tredje ve. Oprøret i 1863 bragte den syvende basuns lyd til tavshed indtil 11. september, da den tredje engel steg ned i Johannes' Åbenbaring, kapitel atten, idet New Yorks store bygninger blev styrtet i grus ved et strejf af Guds kraft.

11. september var alfa eller begyndelsen på beseglingstiden, som ender ved omega eller afslutningen på beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde ved den snart forestående søndagslov.

11. september er alfaen på prøvetiden vedrørende dyrets billede i USA, som ender ved omegaen på prøvetiden vedrørende dyrets billede i USA, hvilket indtræffer, når dyrets mærke håndhæves i USA.

9/11 er alfaen eller begyndelsen på dommen over de levende over jorddyret, herunder dets republikanske og protestantiske horn, som ender ved den snart kommende søndagslov.

11. september er alfa for »den dag, hvor Herren bereder sig«, som ender ved prøven angående Herrens sabbats dag.

9/11 er alfaen på tempelopførelsen, repræsenteret ved grundstenen, som afsluttes, når omega-kapstenen lægges på templet.

11. september er alfaen på det tredje ve i De Forenede Stater, som afsluttes ved jordskælvet i Åbenbaringen kapitel elleve, hvilket er den snart kommende søndagslov. Ved dette jordskælv

kommer det tredje ve hurtigt. Historien om ildkuglerne i Nashville finder sted før nådetiden afsluttes ved søndagsloven, på trods af bekendtgørelsen fra dem, som fordømmer de laodikeiske adventister og hævder: »Nu er vi fortabte.«

Joels bog og dens opfyldelse ved Pinsen fremfører budskabet om Midnatsråbet til debat, når én klasse, som ikke kan forstå kundskabens tilvækst, anklager dem, der forstår, for at være berusede. Konfrontationen mellem Efraims drankere og de vise er et emne, som ofte behandles i Guds profetiske Ord. Et element i sandheden er, at budskabet er et budskab i to trin, således som Peter illustrerede det i salen ovenpå og derefter i templet. Det fremstilles ved, at dommen begynder over Guds hus og derpå efterfølges af dem, som er uden for Guds hus. Domsprocessen fremstilles også ved de to røster i Åbenbaringen atten, hvor den første røst er 9/11 indtil søndagsloven, og derpå markerer vers fire med den anden røst søndagsloven. Skellet mellem den sande og den falske profetiske besked om den sene regn fremstilles også ved Elias, som Malakias identificerer som vendende tilbage umiddelbart før nådetidens afslutning.

Symbolerne på de vise og de tåbelige på Karmels bjerg var »Elias den vise« og Ba'als tåbelige profeter. Elias er Peter, og Ba'als profeter er Efraims drukkenbolte. Når de tåbelige drukkenbolte åbenbares som Ba'als falske profeter ved ildens udgydelse, svarer folket endelig, at »Herren, han er Gud«. Laodikeiske syvendedagsadventister åbenbares som sådanne ved opfyldelsen af forudsigelsen om Nashville. De, som står uden for adventismen, og som da vækkes til erkendelse af de tåbeliges utroskab, bringes under overbevisning, men deres prøvetid er endnu ikke afsluttet. Illustrationen af åbenbaringen af de vise og de tåbelige jomfruer, repræsenteret ved advarselsbudskabet om Nashville, er et vejmærke i den endelige fuldkomne opfyldelse af lignelsen om de ti jomfruer.

Skuffelsen den 18. juli 2020 definerer det budskab, som må korrigeres, og åbenbaringen af dem inden for adventismen, som har olien, og dem, som ikke har den. De, som manglede oliens budskab, der advarer Nashville, sættes dernæst i kontrast til dem, som faktisk besidder olien. Af de to klasser, som enten har eller ikke har budskabets olie, har den ene klasse erfaret en skuffelse, som var fremstillet ved den første skuffelse i milleritternes historie; den anden har ikke denne erfaring. Uden den skuffelse, som Milleritterne er et forbillede på, er der ingen korrektion at foretage af nogen fejlslagen forudsigelse. Det forhold, at Nashville-forudsigelsen i 2020 identificerede islam, stemmer overens med et element i et fejlslagent budskab, som behøver at blive korrigeret.

Et bevis herpå findes i den kendsgerning, at den historie, hvori Nashvilles ildkugler ankommer, ikke alene er sådan, at den stemmer overens med Milleritternes historie ved deres første skuffelse og den efterfølgende korrigerende af budskabet, men også fordi den forekommer inden for en historie, som begynder med den tredje engels ankomst den 11. september, der markerer islams ankomst som det tredje ve, og at islam profetisk ankommer igen ved søndagslovens jordskælv i Åbenbaringen elleve. At fastholde islam i budskabet uden nogen direkte henvisning fra Søster White til islam og Nashville-advarslen er baseret på historiens tema, nemlig islam.

I den et hundrede og treoghalvtredsindstyvende artikel i serien med titlen Daniels Bog fastslog vi, i overensstemmelse med Bileams og æslets vidnesbyrd, at islam, repræsenteret ved æslet, ville have

tre primære interaktioner med De Forenede Stater i historien fra 11. september til søndagsloven. Vi identificerede 11. september som den første, dernæst 7. oktober 2022 som den anden. Vi bemærkede, at det første angreb var på det åndelige herlige land, og det andet angreb var på det bogstavelige herlige land, Israel, og at det tredje angreb ville være angrebet ved jordskælvet under søndagsloven. Vi påpegede, at Bileams historie på dette profetiske niveau bar sandhedens signatur, for det første og sidste angreb var rettet mod det åndelige herlige land, og det midterste angreb var rettet mod det bogstavelige herlige land, hvilket er et symbol på oprør. Vi ser nu, at et fjerde slag, som markerer begyndelsen på midnatsråbsbudskabet, vil finde sted i det åndelige herlige land, når Nashvilles ildkugler opfyldes. Dette betyder, at det andet slag hos Bileam og hans æsel er dobbelt, med det første af to slag mod det bogstavelige og det andet mod det åndelige herlige land.

Artiklen fremlagde en ufuldstændig sandhed, som Løven af Judas stamme nu har åbenbaret som endnu et vidnesbyrd om Islams profetiske forbindelse til Nashvilles ildkugler. Et andet argument til støtte for forbindelsen mellem islam og ildkuglerne findes inden for den hellige histories reformlinjer. Enhver reformbevægelse har sit eget særegne tema, som gennemtrænger hele reformbevægelsen. I Moses' reformbevægelse handlede det om at indgå pagt med et udvalgt folk. I Kristi reformlinje handlede det om Messias. I Davids reformlinje handlede det om De Ti Bud og helligdommen. Hos milleritterne var temaet profetisk tid, for milleritterne bar „tidens budskab“. Med den tredje engels ankomst ved 9/11 blev temaet for de hundrede og fireogfyrre tusind reformlinje identificeret som islam i det tredje ve, østens børn, røven i Bibelens profeti, krigshestene i Åbenbaringen ni, østenvinden, græshopperne og nationernes vrede.

Jordskælvet i Åbenbaringen 11 markerer islams tredje ve, samtidig med at det repræsenterer afslutningen på Midnatsråbets budskab. Midnatsråbet blev forbilledligt fremstillet ved Kristi triumferende indtog i Jerusalem, som begyndte med løsningen af æslet. Begyndelsen på Midnatsråbet i den milleritiske historie var Samuel Snøws ankomst til teltmødet i Exeter til hest. Begyndelsen på Midnatsråbets periode er kendetegnet ved symboler på islam. Der er rigelige vidnesbyrd, som bekræfter, at det korrigerede budskab af 18. juli 2020 indbefatter islam som en del af advarselsbudskabet. Der er ingen dato angivet, men Nashvilles ildkugler identificerer striden om „ny vin“ i de sidste dage, så Nashvilles ildkugler indbefatter islam, men hvad med identifikationen af ildkuglerne som atomvåben?

Budskabet må bevare betegnelsen af islam som modstanderen i angrebet, baseret på mange vidner. Fejlen vedrørende tidssættelse, som må korrigeres, er forbilledliggjort ved både 1840 og 1844. Tid skal ikke længere være en del af det profetiske budskab, skønt tal stadig skal være det. Fejlen, som er repræsenteret ved misforståelsen om helligdommen, må også afklares, men før den kan afklares og indarbejdes i det korrigerede budskab, må den fejl, som blev forbilledliggjort ved misforståelsen om helligdommen, identificeres. Hvad repræsenterede den misforståelse om helligdommen i advarslen fra Nashville den 18. juli?

Jeg hævder, at svarene findes i det lys, som er blevet forseglet op siden slutningen af 2023. De tre parallelle linjer på elleve kapitler, begyndende med kapitel elleve og sluttende med kapitel toogtyve i Første Mosebog, Matthæus og Åbenbaringen, er fornyelsen af Guds pagt med de et hundrede og fireogfyrre tusinde. Afviser vi Hans tilbud om barmhjertighed ved at handle, som om

vi ikke hørte Hans kald, eller bøjer vi os og forkynnder i vor menneskelige styrke: „alt, hvad Han befaler, vil jeg gøre“? Eller lader vi Helligånden skrive Sin lov på vore hjerter og i vore sind?

Svarene findes også i Daniels bog, kapitel tolv's åbning af de tre vers, som fremstiller tiden som den første, anden og tredje engels budskaber. Disse tre vers markerer også 31. december 2023 i vers syv, 18. juli 2020 i vers tolv, og derpå fremstilles 1989 frem til søndagsloven og videre frem til prøvetidens afslutning i vers elleve. Disse tre sandheder, inden for disse tre vers, er placeret i selve det skriftsted, hvor den trefoldige prøvelsesproces, som altid finder sted, når en profeti åbnes, fremholdes!

Kristus forsegledede ikke blot Daniels tolvte kapitels trefoldige prøve, men identificerede også disse prøver som en grundlæggende prøve, efterfulgt af en tempelprøve, efterfulgt af en lakmusprøve. Han identificerede videre, at den grundlæggende prøve begyndte den 31. december 2023 og var baseret på Miller-bevægelsens grundlæggende prøve, sådan som den er repræsenteret ved, at antikrist er det symbol, der etablerer det ydre syn.

Han identificerede dernæst den anden prøve, tempelprøven, som repræsenteret ved Daniels syn af Kristus i templet i kapitel ti. Denne prøve er i øjeblikket under gennemførelse. Daniels tolvte kapitels ophævelse af forseglingen over datoerne 1989, 18. juli 2020, 31. december 2023 og søndagsloven indbefatter både synet af Rom og synet af Kristus. Begge syner fremstilles i selvsamme syn, hvori ophævelsen af forseglingen i kapitel tolv findes. De tre kapitler udgør ét syn, og synet af Kristus er tempelprøven i kapitel ti, synet af antikrist er grundvoldsprøven i kapitel elleve, og vejmarkerne for de hundrede og fireogfyre tusind i kapitel tolv repræsenterer den tredje og afgørende prøve, hvor de tåbelige skilles fra de vise, idet mange renses, gøres hvide og prøves.

Tempelprøven åbnede lyset i Tredje Mosebog treogtyve, hvilket var lyset fra pagtens ark, som er alfa-lyset for den syvende dags sabbat og omega-lyset for det syvende års sabbat. Lyset fra alfa- og omega-sabbatterne identificerer inkarnationens lys. Dette lys identificerer Gud, som påtog sig menneskeligt kød med det formål at genoprette foreningen af guddommelighed med menneskelighed, hvilket er det værk, Kristus begyndte den 22. oktober 1844; det værk, Han nu afslutter i dommen over de levende.

Lyset fra Tredje Mosebog treogtyve sammenførte alfaets forårshøjtider med omegaets efterårshøjtider for at frembringe selve historien fra den 31. december 2023 og frem til afslutningen af menneskets prøvetid. Inden for linjen er den grundlæggende prøve markeret som indtræffende den 31. december 2023, og tempelprøven identificeres som begyndende i 2025, hvilket fortsætter indtil lakmusprøven ved basunhøjtiden. Røsten i ørkenen, som begyndte i juli 2023, er markeret ved de usyrede brøds højtid, som sluttede fem dage efter mærket med tre dele. Dernæst en periode på tredive dage, som blev efterfulgt af et mærke med tre dele, som blev efterfulgt af fem dage, hvorved de tre trin i det evige evangelium illustreres. Alfa-mærket med tre dele efterfulgt af fem dage, som er den første engel, de tredive dage, som er den anden engel, og omega-mærket med tre dele efterfulgt af fem dage frem til søndagsloven ved pinse, er den tredje engel.

Kristus åbnede også lyset i Tredje Mosebog treogtyve ved opførelsen af pagtens ark i templets prøvetid. Budskabet eller englen om syvendedags-sabbatten på den ene side af arken og englen om syvendeårs-sabbatten på den anden side af arken repræsenterer de dækkende keruber, som skuer ind i arken. I historien om beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde repræsenterer det dobbelte lys fra disse to engle syvendedags-sabbatten og inkarnationens lære, og de udgør et emne, som vil blive studeret i evigheden.

Naturligvis, hvis du ikke er i stand til at se de syv tider som symbolet på jubelåret, den åndelige Emancipation Proclamation af 1863, da vil du ikke se, at William Millers alfa- og omega-profetier var de syv tider og de to tusind tre hundrede dage. Ikke at kunne se betydningen af disse to beslægtede tidsprofetier forhindrer enhver erkendelse af, at 1798 repræsenterer de syv tider, og 1844 repræsenterer de to tusind tre hundrede dage. Med denne mangel på kundskab ville det være så godt som umuligt at se, at når Tredje Mosebog treogtyve sammenføjes linje på linje, idet dens første toogtyve vers, som fremstiller forårshøjtiderne, sættes sammen med de sidste toogtyve vers om efterårshøjtiderne, da begynder linjen med sabbatten på den syvende dag, repræsenteret ved 1844, og den sabbat, som afslutter linjen på fireogfyrre vers, er landets sabbat, repræsenteret ved 1798.

Manglende evne til at se forholdet mellem de to sabbatter repræsenterer manglende evne til at se, at de syv tider i 1798 er menneskelighed, og at de to tusind tre hundrede dage i 1844 er guddommelighed. Med en så dyb blindhed ville det synes så godt som umuligt at erkende, at alfa-lyset i syvendedagssabbatten og omega-lyset i læren om inkarnationen identificerer Kristi værk i at forene sin guddommelighed med det faldne menneskes menneskelighed. Kristi værk i at forene sin guddommelighed med vor menneskelighed er værket med at sammenføje 1798 med 1844, for 1798 repræsenterer menneskeligt kød, og 1844 repræsenterer guddommelighed.

Menneskeheden blev skabt i Guds billede og besad en højere og en lavere natur. Menneskets højere natur er kødelig og solgt til synden. Kristus giver en omvendt sjæl sit sind i selve omvendelsens øjeblik, for omvendelsen er det sted, hvor retfærdiggørelsen finder sted, og at blive retfærdiggjort er at blive gjort retfærdig. Den lavere natur kan ikke genløses øjeblikkeligt, og evangeliets løfte vedrørende den lavere natur er, at vi modtager et herliggjort legeme ved Kristi genkomst. Den højere natur er sindet, og den lavere natur er kødet. Den højere natur er profetien om de syv tider, som blev afsluttet den 22. oktober 1844 på Forsoningsdagen, da både den syvende basun og jubelbasunen begyndte at lyde. Den lavere naturs syv tider endte i 1798, for den kan ikke fornys før Kristi andet komme.

De syv tider i 1798, de syv tider i 1844 og de to tusind tre hundrede år i 1844 repræsenterer Kristi værk, som begyndte den 22. oktober 1844. Dette værk bestod i at forene hans guddommelighed med menneskeligheden; men da templet, som består af menneskelighed og guddommelighed, skulle forenes i 1844, skulle 1798 ikke medregnes, for det repræsenterer hedningernes forgård.

Tempelprøven omfatter opmålingen af templet, og tidligt i historien om den forsegling, som begyndte i 2023, identificerede de syv tordners forsegling historien fra den første skuffelse til den store skuffelse som den endelige og fuldkomne manifestation af den historie, der fremstilles ved de

syv tordner, hvilke inspirationen siger repræsenterer de begivenheder, der fandt sted under den første og den anden engels historie, og også fremtidige begivenheder, som ville blive åbenbaret i deres rette orden. Den fuldkomne opfyldelse blev indsat i den sandhedsramme, som var en af de første åbenbaringer, der kom i 2023. Skuffelsen ved begyndelsen repræsenterede omega-skuffelsen, og i midten var Exeter-lejrmødet, hvor de vise og de dårlige blev adskilt på grundlag af budskabets „olie“.

Milleritternes tempel blev opført fra skuffelse til skuffelse; således identificeres det, at de hundrede og fireogfyrre tusindes tempel opføres fra 18. juli 2020 indtil den snart kommende søndagslov, hvor døren lukkes i lignelsen, ligesom den gjorde den 22. oktober 1844. Den historie, som repræsenteres ved de syv tordener, er den samme historie, som repræsenteres i lyset fra Daniel tolv. Lyset fra Daniel tolv tusind to hundrede og halvfems dage forbindes direkte med den trediveårige periode, som repræsenteres i vers elleve. Det er også forbundet med de tredive år, som kendetegnes ved den første repræsentant for pagten med et udvalgt folk og profeten, som blev oprejst for at identificere ændringen i pagtsforholdet fra det bogstavelige Israel til det åndelige Israel. De 30 dage i midten af rammen i Tredje Mosebog treogtyve er de samme tredive år som det første trin i Abrahams trefoldige pagt med Gud. De tredive år fra 508 til 538 i vers elleve er et symbol på de hundrede og fireogfyrre tusinds præstedømme.

De tredive dage i strukturen i Tredje Mosebog treogtyve er en del af de fyrre dage, hvor Kristus underviste sine disciple ansigt til ansigt, indtil Han fór op. Tredive er et symbol på præsterne, som begyndte at tjene i en alder af tredive år. De tredive år fra 508 til 538 identificerer overgangen fra hedensk Rom til pavemagtens Rom, og derved identificerer de overgangen fra det laodikeiske præsteskab blandt de hundrede og fireogfyrre tusind til det filadelfiske præsteskab blandt de hundrede og fireogfyrre tusind. Overgangen finder sted i tre trin, som repræsenteret ved 508, da „det daglige“ blev taget bort, Justinians dekret i 533, efterfulgt af søndagsloven i 538, hvorved overgangen blev fuldbyrdet.

Disse tredive år repræsenterer 1989 frem til søndagsloven, hvor Guds beseglede filadelfiske folk som Hans tempel vil blive ophøjet, så hele verden kan se det. Verden vil da dømme mellem Kristus, som er repræsenteret ved Sit folk, der er sat i den himmelske verden med Kristus og derfor er i Guds tempel; eller med syndens menneske, som sidder i Guds tempel og udgiver sig for at være Gud. Ved den snart kommende søndagslov vil arbejderne i den ellefte time, som også er den store skare, blive stillet over for en grundlæggende prøve. Er den syvende dags sabbat Guds sabbat, eller er solens dag Guds sabbat.

"Og nu gik endnu en scene forbi ham. Han var blevet vist Satans værk i at lede jøderne til at forkaste Kristus, mens de foregav at ære hans Faders lov. Nu så han den kristne verden under en lignende forførelse, idet de foregav at tage imod Kristus, mens de forkastede Guds lov. Han havde hørt præsterne og de ældstes rasende råb: 'Bort med ham!' 'Korsfæst ham, korsfæst ham!' og nu hørte han fra lærere, som bekendte sig som kristne, råbet: 'Bort med loven!' Han så sabbatten trampet under fode og en uægte institution indsat i dens sted. Atter blev Moses fyldt med forundring og rædsel. Hvordan kunne de, som troede på Kristus, forkaste den lov, som var talt med hans egen røst på det hellige bjerg? Hvordan kunne nogen, som frygtede Gud,

tilsidesætte den lov, der er grundlaget for hans regering i himmel og på jord? Med glæde så Moses, at Guds lov stadig blev æret og ophøjet af nogle få trofaste. Han så den sidste store kamp fra jordiske magters side for at tilintetgøre dem, som holder Guds lov. Han skuede frem til den tid, da Gud skal rejse sig for at straffe jordens indbyggere for deres misgerning, og da de, som har frygtet hans navn, skal blive dækket og skjult på hans vredes dag. Han hørte Guds fredspagt med dem, som har holdt hans lov, idet han lader sin røst lyde fra sin hellige bolig, så himlene og jorden skælver. Han så Kristi andet komme i herlighed, de retfærdige døde oprejst til udødeligt liv og de levende hellige forvandlet uden at se døden, og sammen steg de op med glædessange til Guds stad." Patriarchs and Prophets, 476.

Den store skare, som er hedninger og én-times arbejdere, prøves ved en grundlæggende prøve, som umiddelbart efterfølges af en tempelprøve. Skal Roms menneskelige tempel med syndens menneske være klippen eller sandet, som du bygger din tro på? Eller er det inkarnationens tempel, hvori guddommelighed og menneskelighed er forenet, som er de hundrede og fireogfyre tusindes tempel, som Peter kalder „et åndeligt hus“? I denne prøvetid af grundvold og tempel vil forfølgelsen fuldbyrde lakmusprøven i det tredje trin, og derefter vil menneskets nådetid være afsluttet.

Løven af Judas stamme udfylder nu den skjulte historie i vers fyrrer og har frembragt endnu mere lys gennem de tre to hundrede og halvtredsårige profetier om Kyros, Nero og Trump; og dette gjorde Han netop på den tid, da Han havde fremhævet arbejdet med at forkynde det korrigerede budskab fra Nashville. Neros linje giver rammen for den endelige oprettelse af dyrets billede i De Forenede Stater og dernæst i verden. Kyros' linje fra 457 f.Kr. identificerer historien mellem Raphia og Panium, historien mellem den ukrainske krig og den tredje verdenskrig, som begynder, idet Panium forenes med Actium ved den snart kommende søndagslov. Trumps linje ender i år den 4. juli.

Nero er et symbol på forfølgelse; menigheden i Smyrna identificerer den historie, som fortsætter, indtil forfølgelsen ophører 250 år senere ved menigheden i Pergamon og kompromiset. Linjen identificerer oprettelsen af billedet og stemmer derfor overens med den historie, hvor Kristi billede bliver oprejst i Hans tempel. "Ediktet" er udgangspunktet, som leder til den første søndagslov, som efterfølges af den lukkede dør for adskillelsen mellem øst og vest, kloge og tåbelige, hvide og ukrudt og de frelst eller de fortabte. Det "edikt", som indleder perioden, er også det "edikt", som indleder den samme prøvelsesperiode for verden. "Ediktet" er derfor det første og det sidste. Hvert vejmærke på Neros syttenårige linje identificerer den tiltagende forfølgelse i søndagslovskrisen, som begynder med et "edikt", noget i retning af en præsidentiel "executive order".

Kyros' tre dekretter fra 457 f.Kr. identificerer en syttenårig periode med tre vejmærker ved slutningen, således som Neros linje gør, og således som Kyros' anden linje gør, der endte med ankomsten af den første, anden og tredje engel fra 1798 til 1844. Kyros' tre trin er slaget ved Raphia, dernæst ti år til det andet trin, og derefter syv år til slaget ved Panium. Begyndelsen og afslutningen er begge slag og bærer således Alfa og Omegas signatur. Den første periode på ti år repræsenterer en prøvelsesperiode, som begyndte i 2014 med den ukrainske krig, og den anden periode ender syv år senere ved slaget ved Panium.

Palmoni

Palmoni åbnede tidens budskab for milleritterne i den første og anden engels historie, og han åbner tallets budskab i de hundrede og fireogfyrre tusindes historie, som er den tredje engels historie.

De symbolske profetiske historier, såsom de toogtyve år fra 1776 til 1798, repræsenteret ved det makkabæiske oprør, identificerer årsagen til det sjette riges begyndelse og årsagen til det femte riges afslutning. Den toogtyvende præsident, Grover Cleveland, var præsidenternes alfa, som er et forbillede på omega-præsidenten Donald Trump, idet de er de eneste to præsidenter, der har tjent to ikke-sammenhængende embedsperioder. Trump er den toogtyvende præsident til at vinde en anden embedsperiode, når man medregner de øvrige præsidenter, som overtog i en tidligere præsidents embedsperiode, sammen med de præsidenter, som vandt en anden embedsperiode for sig selv. Det sjette rige i Bibelens profeti begyndte i 1798, efter de toogtyve år fra Uafhængighedserklæringen. 1798 til 2026 er repræsenteret ved 22 på alfa-datoen og 22 på omega-datoen.

Tre linjer på elleve kapitler, som begynder med det ellefte kapitel og ender i det toogtyvende kapitel. Hver af de tre linjer på elleve kapitler indeholder et nøjagtigt midtpunkt repræsenteret ved tre vers. Første Mosebog angiver, hvornår „omskærelsen“ blev givet som symbolet på et pagtsforhold med et udvalgt folk. Det var første gang, et udvalgt folk fik et tegn, der repræsenterede et pagtsfolk, og i Matthæus identificerer de tre midterste vers Klippen, hvorpå Kristus ville bygge sin kirke. Disse vers angiver, hvornår Simon Barjonas navn blev ændret til Peter, hvilket svarer til et hundrede og fireogfyrre tusind. Midtpunktet i linjen i Åbenbaringen identificerer dødens pagt, idet det identificerer pavedømmet som det ottende hoved, der er af de syv. Hvad formoder du, at implikationerne er af, at kapitel elleve i Jesu liv identificerer Johannes Døberens budskab, og at kapitel toogtyve identificerer Johannes' død?

Midten af disse kapitler fører dig til side 168, hvor kapitlet med titlen Nikodemus begynder. Kapitel elleve har titlen Dåben, og kapitel toogtyve har titlen Johannes' fængsling og død. Kapitel elleve er et symbol på død, begravelse og opstandelse, ligesom kapitel sytten og Nikodemus, og ligesom Johannes' død.

Vi vil fortsætte med disse ting i den næste artikel.